

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/44/2020
Identifikačné číslo spisu: 1018201782
Dátum vydania rozhodnutia: 24.02.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1018201782.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: L.. M. N. F. I. Y. H. U., nar. XX. O. XXXX, bytom Z. XX, N., proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8 a 10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 09. októbra 2018 spolu s prvostupňovým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 16. januára 2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. novembra 2019, č.k. 3Sa/3/2018-53, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej v texte rozhodnutia len „krajský súd“ alebo „správny súd“) rozsudkom zo dňa 20. novembra 2019, č.k. 3Sa/3/2018-53, postupom podľa § 191 písm. c) zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 09. októbra 2018 (ďalej len „rozhodnutie žalovanej“) spolu s prvostupňovým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 16. januára 2018 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) a vec vrátil orgánu verejnej správy nižšieho stupňa na ďalšie konanie. Napadnutým rozhodnutím bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie, ktorým žalovaná podľa § 187 ods. 1 zák. č. 55/2017 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov a § 82 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 461/2003 Z.z.“) rozhodla o tom, že žalobcovi sa zvyšuje od 1. januára 2018 príplatok za štátnu službu k dôchodku na sumu 263,73 Eur mesačne.

2. Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote žalobca kasačnú sťažnosť s poukazom na § 440 ods. 1 písm. h) a i) SSP, v ktorej navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dôvodoch kasačnej sťažnosti žalobca namietal, že krajský súd v rozhodovacom procese porušil zákon, keď neakceptoval skutočnosť, že v tej istej veci sa už skôr

rozhodlo a jednoznačným spôsobom nenariadil prvostupňovému správne mu orgánu vo veci opätovne rozhodnúť v zmysle právneho názoru najvyššieho súdu sp.zn. 7Sžso/11/2009 zo dňa 30. júna 2010, ktorým je správny orgán pri novom prejednaní veci viazaný. Podľa názoru žalobcu, by mal kasačný súd svojím rozhodnutím jednoznačne nariadiť, aby príslušné orgány nižšieho stupňa pri výpočte príplatku za štátnu službu žalobcu konali vždy podľa pôvodných rozhodnutí Úradu pre štátnu službu a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Tento proces má presný postup vylučujúci aplikáciu iných právnych predpisov, ktorý by mal byť uplatňovaný vždy pri valorizácii starobného dôchodku žalobcu a taktiež by mal byť žalobca odškodnený finančným dorovnaním za chyby spôsobené nesprávnym retroaktívnym rozhodovacím procesom.

3. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu nevyjadrila.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g) v spojení s § 438 ods. 2 SSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel jednomyselne k záveru, že kasačnú sťažnosť je nutné odmietnuť.

5. Podľa § 442 ods. 1 SSP kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, osoba zúčastnená na konaní podľa § 41 ods. 2, ak bolo rozhodnuté v ich neprospech, a generálny prokurátor za podmienok ustanovených v § 47 ods. 2 (ďalej len „sťažovateľ“).

6. Podľa § 459 písm. b) SSP kasačný súd uznesením odmietne kasačnú sťažnosť ako neprípustnú, ak bola podaná neoprávnenou osobou.

7. Krajský súd napadnutým rozsudkom zrušil druhostupňové rozhodnutie žalovanej spolu s prvostupňovým rozhodnutím a vec vrátil prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie. V podanej žalobe zo dňa 11. decembra 2018 žalobca krajskému súdu navrhol, aby napadnuté rozhodnutie žalovanej spolu s prvostupňovým rozhodnutím zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie. To znamená, že žalobca bol v konaní pred krajským súdom úspešný, keď krajský súd rozhodol v jeho prospech. V koho prospech bolo rozhodnuté, sa neposudzuje abstraktne, ale konkrétne, t.j. vo vzťahu k návrhu vo veci samej, ktorý účastník predložil v podanej žalobe. Tento návrh bol základom rozhodnutia krajského súdu a iba z neho možno vychádzať pri posudzovaní, či je sťažovateľ oprávnený domáhať sa nápravy a nie zo subjektívneho presvedčenia účastníka konania o dôsledkoch, vyplývajúcich pre neho z rozhodnutia krajského súdu. Ak teda krajský súd sťažovateľovmu návrhu vyhovel v plnom rozsahu, nemôže sa tento cítiť rozhodnutím súdu poškodený a nie je preto ani oprávnený proti nemu podať kasačnú sťažnosť.

8. Kasačný súd v danej súvislosti poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. septembra 2018, sp. zn. 3Asan/13/2017, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR 1/2020 pod č. R 2/2020, podľa ktorého:

„8. Mimosúdny charakter kasačnej sťažnosti sa prejavuje v tom, že prístup k nej bude mať len ten aktívne legítimovaný subjekt, v ktorého neprospech bolo krajským súdom rozhodnuté. Rozhodujúcim v tomto smere bude znenie výroku rozhodnutia krajského súdu, pretože namietanie len proti jeho dôvodom v rámci kasačnej sťažnosti je neprípustné v zmysle § 439 ods. 3 písm. c/ SSP. (Baricová, J., Fečík, M., Števček, M. Filová, A. a kol.: Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava, C.H.Beck, 2018, s. 1635) Sťažnostnú legítimáciu, t.j. subjekty, ktoré sú oprávnené na podanie kasačnej sťažnosti, vymedzuje ustanovenie § 442. Len osoby uvedené v tomto ustanovení sú oprávnené iniciovať kasačné konanie. Subjektmi oprávnenými podať kasačnú sťažnosť sú účastník konania, t.j. žalobca, žalovaný a ďalší účastník konania pod podmienkou, že rozhodnutie bolo vydané v ich neprospech. (Baricová, J., Fečík, M., Števček, M. Filová, A. a kol.: Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava, C.H.Beck, 2018, s. 1710)

9. Ide o tzv. subjektívnu prípustnosť kasačnej sťažnosti. Pri jej posudzovaní sa berie do úvahy výrok rozhodnutia krajského súdu a nie subjektívne presvedčenie účastníka konania. Podstatná je len objektívna skutočnosť, že rozhodnutím súdu bola účastníkovi konania spôsobená určitá ujma, ktorú je možné odstrániť zrušením alebo zmenou napadnutého rozhodnutia. Oprávnenie podať kasačnú sťažnosť má len

ten účastník konania (resp. osoba zúčastnená na konaní podľa § 41 ods. 2 SSP), v ktorého neprospech vyznieva porovnanie najpriaznivejšieho výsledku, ktorý krajský súd pre účastníka mohol založiť svojím rozhodnutím, a výsledku, ktorý svojím rozhodnutím skutočne založil, ak je zároveň spôsobená ujma odstrániteľná tým, že kasačný súd napadnuté uznesenie zruší. V tomto prípade najpriaznivejší výsledok, ktorý mohol krajský súd pre účastníka založiť svojím rozhodnutím bolo zrušenie napadnutého administratívneho rozhodnutia, čo aj vykonal. Na základe tohto rozhodnutia krajského súdu sa vec vrátila do štádia správneho konania, povinnosťou žalovaného je vo veci znovu konať a rozhodnúť. Voči tomuto novému rozhodnutiu bude možné podať novú správnu žalobu. Z uvedeného vyplýva, že kasačný súd by svojím rozhodnutím nemohol rozhodnúť pre účastníka priaznivejšie, ako rozhodol krajský súd.“

9. Za stavu, že krajský súd žalobe žalobcu vyhovel - keď zrušil napadnuté rozhodnutie žalovanej spolu s prvostupňovým rozhodnutím a vec vrátil prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie - napadnutým rozsudkom založil pre žalobcu najpriaznivejší výsledok. Proti novému rozhodnutiu žalovanej bude môcť žalobca podať novú správnu žalobu. Kasačný súd by svojím rozhodnutím nemohol rozhodnúť pre účastníka priaznivejšie, ako rozhodol krajský súd.

10. Kasačný súd na základe uvedeného postupoval podľa § 459 písm. b) SSP a kasačnú sťažnosť ako podanú neoprávnenou osobou z dôvodu jej neprípustnosti odmietol.

11. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 4 SSP a analogicky podľa § 170 písm. a) SSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov kasačného konania, keďže výsledok konania je obdobný, ako pri odmietnutí žaloby.

12. S poukazom na skutočnosť, že predmetná kasačná sťažnosť bola podaná neoprávnenou osobou, kasačný súd sa k námietkam žalobcu uvedeným v kasačnej sťažnosti nevyjadroval, pričom sa ani nemohol zaoberať meritom veci a preskúmať rozhodnutie krajského súdu z vecnej stránky.

13. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 : 0 (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.